

КРИВОШЕЯ ОЛЕКСАНДР АНАТОЛІЙОВИЧ (06.10.1984 — 25.09.2025)

Життєвий шлях Кривошеї Олександра Анатолійовича розпочався 6 жовтня 1984 року в селищі Андріївка на Харківщині. Проте його дитинство та юність минули в селищі Покровське, де він зростав щирою, світлою та надзвичайно працьовитою людиною. Усі, хто знав Олександра в ті роки, згадують його з особливим теплом.

Коли настав час захищати рідну землю, Олександр став до лав Збройних Сил України. У вересні 2025 року він проходив службу у військовій частині №2120, обіймаючи відповідальну посаду

стрільця-помічника в аеромобільному десантному підрозділі. Побратими знали його як відданого воїна, який чесно та сумлінно виконував кожен наказ, залишаючись вірним обов'язку.

На жаль, доля розпорядилася інакше, і життя солдата обірвалося передчасно. 25 вересня 2025 року серце Олександра зупинилося у місті Сторожинець на Буковині.

Пам'ять про цього доброго чоловіка назавжди житиме в його родині, рідній громаді та серед побратимів. Він залишиться в серцях українців як людина, що присвятила себе служінню державі та своєму народові.

Поховали захисника у селищі Андріївка. Сьогодні пам'ять про нього живе не лише в серцях рідних, а й у назвах та меморіалах: портрет Олександра встановлено на Алеях Слави: у селищі Донець та селі Пришиб. У місцевому ліцеї створено куточок пам'яті, а його історія внесена до книги «Герої не вмирають». Матеріали про мужнього земляка стали основою для уроків мужності, на яких виховується нове покоління українців.

Інформацію підготували: педагог-організатор Пришибського ліцею Донецької селищної ради Ізюмського району Харківської області Анастасія Тараненко, члени учнівського самоврядування закладу: Мужичук Вікторія, Шевелин Ангеліна, сестра загиблого Колеснік Наталія.